

עמ"ת 40351/09/20 - זוהר מוקלד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 40351-09-20 מוקלד(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 216583/2020
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו מיום 15/9/20 (כב' השופטת שושנה פיינסוד) במ"ת 18540-05-20.
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסמים, יחד עם אחרים.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביום 10/5/20, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.
4. העורר חלק בין היתר על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית; ביום 4/6/20 קבע כב' בית המשפט קמא כי קיימת תשתית לכאורית תקינה, עילת המעצר סטוטורית; על מנת לבחון חלופה הפנה בית המשפט קמא עניינו של המשיב לתסקיר שירות המבחן.
5. תסקיר המעצר הוגש ביום 25/6/20 ובא בהמלצה שלילית.
6. ביום 29/6/20 התקיים דיון ובית המשפט קמא דחה החלופה, **בין היתר** לאור מיקומה, ונקבע דיון המשך ליום 7/7/20.
7. במועד הנדחה שמע בית המשפט קמא המפקחים המוצעים, אך החליט לדחות החלופה משהמפקחים כשלו לשקם את העורר; בית המשפט הורה על מעצר העורר. ביום 22/7/20 התקיים דיון בחלופה אחרת שהציע ב"כ העורר (מסגרת עיון חוזר); ב"כ העורר חזר בו מהבקשה והגיש ערר על החלטת בית המשפט קמא מיום 7/7/20.
8. ביום 9/8/20 התברר הערר בפני; לאור גישת בית המשפט קמא כי ניתן להמשיך לבחון חלופה (מבלי להביע עמדה), ראיתי להזמין תסקיר משלים, אגב הבהרה כי תפקידו של מפקח אינו כולל שיקום בהכרח.
9. ביום 24/8/20 התקבל תסקיר משלים ביחס לחלופה החדשה שהוצעה; גם תסקיר זה בא בהמלצה שלילית.
10. ביום 26/8/20 התקיים דיון בפני כב' השופטת חאמד וזה הזמין בחינת התכנות בסמיע. מקום הפיקוח לא היה מתאים ונעשתה פניה לבחינת מיקום אחר; הדיון נקבע ליום 7/9/20.
11. ביום 7/9/20 נשמע הטיעון בפני כב' השופטת פיינסוד; כב' השופטת פיינסוד קבעה בהחלטה מיום 15/9/20 כי העורר יישאר עצור עד תום ההליכים; כב' השופטת ראתה לפרש את החלטתי לפיה אין מקום להסיק ממנה דווקא של שחרור או מעצר, וכל ההנחיה הנה תסקיר משלים שלא יתייחס לאלמנט השיקום; החלטה זו היא מושא הערר.

12. העורר טוען כי החלטת כב' השופטת פיינסוד סותרת את החלטותיה הקודמות ואת החלטת בית משפט זה; עוד טוען העורר כי נוצרה בלבו ציפיה עקב הזמנת חוות דעת האיזוק.
13. העורר מטעים כי מדובר באיכות מפקחים גבוהה, אשר הוכיחו עמם בעבר, וכי ניתן מענה גם לשיקול הגיאוגרפי.
14. ביקשתי תיק החקירה; שבתי ובחנתי טענות הצדדים; הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
15. בחינת הדברים תעלה כי זמן רב נסבו השאלה והדיון סביב מערך הפיקוח; מהן התכונות הנדרשות ממפקחים, מיקום מערך הפיקוח וכיו"ב.
16. דא עקא שבחינת פני הדברים תעלה, כי מדובר במשוכה שניה, אך את המשוכה הראשונה של מתן אמון במפוקח, גם בחלוף שני תסקירים, לא צלח העורר.
17. יוזכר- אין מחלוקת לגבי התשתית הראייתית לעת זו (הודעת העורר בעמ"ת 5560-08-20 בנושא זה); על כן כל שיש לפני שופט המעצר, הנו כתב האישום.
18. המעשה- כתב האישום כולל תכנון מדוקדק, בצוותא, למכירת 10 ק"ג קנבוס; אגב המעצר, ניסו הנאשמים למנוע מהשוטרים לתפסם, והעורר כאן ניסה לסגור את הדלת בכוח.
19. המעשה כולל אפוא עבירת סחר, לכאורה, קשירת קשר והפרעה לשוטר.
20. לגבי עבירות הסמים- עבירות של סמים, ובמיוחד עבירות שאינן של החזקה לשימוש עצמי והנמנות של עבירות הפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").
21. כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר."** בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09).
22. ראו גם: בש"פ 4251/17 מדינת ישראל נ' יובל זאודי (18.6.2017); בש"פ 1742/18 מדינת ישראל נ' ג'וזף מחלי בק (1.3.2018); בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (04.03.2018); בש"פ 3147/18 חמיאס נ' מדינת ישראל (09.05.2018); בש"פ 4457/18 אלסייד נ' מדינת ישראל (14.6.2018); בש"פ 7902/18 אילן עמר נ' מדינת ישראל (14/11/18); בש"פ 9034/18 דראושה עואד נ' מדינת ישראל (31/12/18); בש"פ 299/19 ויסאם שיבלי נ' מדינת ישראל (30/01/19); בש"פ 692/19 רועי רז נ' מדינת ישראל (12/02/19);
23. מעבר למעשה הכללי של עסקה בסם, יש להביא בחשבון ההתארגנות המשותפת כנסיבה מחמירה, כמות לא מבוטלת של סמים, והתנהגות העורר בעת המעצר- התנהגות המלמדת כשלעצמה על קושי לתת אמון (הפרעה לשוטר מלמדת על קושי להשמע להוראות גורמי סמכות).
24. העושה- לעורר דנן 8 הרשעות, **לרבות בעבירות סמים** ולרבות עבירות סחר והחזקה שלא לצריכה עצמית; העורר

השתחרר מבית האסורים רק שבועות ספורים לפני מעצרו כאן.

25. מי אשר סנקציות מאסר "טריות" לא הרגיעו אותו, מפקחים לא ירתיעוהו, גם אם הם מפקחים תקינים; מי אשר מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו, מאסר של 10 חודשים, וזה אינו מרתיעו, ככלל דינו להיעצר עד תום ההליכים.
26. זאת ועוד- שירות המבחן מצא כי מדובר במי שהפנים נורמות עברייניות, מונע ע"י שיקולים של רווח והפסד (תסקיר ראשון, הערכת סיכון), ואינו מורתע מסנקציות; רמת הסיכון הוערכה גבוהה.
27. בתסקיר השני שב שירות המבחן והעריך כי נוכח התנהלות העורר, אין חלופה שתקנה מסוכנותו. אין כל טעם המצדיק סטייה משתי המלצות שליליות (בש"פ 3322/18 **איסמעיל**)
28. כללי העושה והמעשה במקרה זה מביאים למסקנה אחת כי דינו של העורר להיעצר עד תום ההליכים.
29. אכן, בית המשפט קמא לא חדל מלנסות ולשקול חלופה; סופו של יום, בהינתן התסקירים השליליים, קבע את שקבע.
30. אולי נוצרה ציפיה בלב העורר, (בין היתר עקב ההפניה כאן לתסקיר נוסף, והזמנת חוות דעת היתכנות); עם זאת, ברמת הסיכון כאן (השווה בש"פ 8636/19 **צ'רוינסקי נ' מ"י**) אין בציפיה כדי להועיל.
31. סופו של יום גם אם מערך הפיקוח נמצא תקין, ואולי נבדק פעמים רבות אף מעבר לצורך, ביחס לעורר עצמו לא נתמלאו הדרישות- של מתן אמון ואפשרות הקהיית מסוכנות.
32. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.